

specifikace: Řízení, jehož předmětem jsou nároky odvozené od práv na peněžitá plnění vyplývající z licenční, případně podlicenční smlouvy – typicky právo na odměnu nabyvatele oprávnění k výkonu práva průmyslového vlastnictví – patří mezi řízení, ke kterým je založena výlučná místní a současně výlučná věcná příslušnost Městského soudu v Praze podle § 39 odst. 2 zákona o soudech a soudcích a § 6 odst. 1 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství.

§ 39 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích

§ 6 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

a ochraně obchodního tajemství

Ncp 271/2022

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně: **Pivovary Staropramen s.r.o.**, IČO 24240711
sídlem Nádražní 43/84, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Janem Mikšem
sídlem Na Slupi 134/15, 128 00 Praha 2

proti
žalované: **ANDERSSON&GREY s.r.o.**, IČO 62917463
sídlem Kolínská 1666/19, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Čížkovským
sídlem V Olšínách 2300/75, 100 00 Praha 10

o zaplacení částky 1 747 920 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 19 C 79/2022, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci je v prvním stupni věcně příslušný Městský soud Praze.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 3 (dále jen „předkládající soud“) dne 7. 3. 2022 domáhá po žalované zaplacení celkově částky 1 747 920 Kč s (blíže specifikovaným)

příslušenstvím. Uvedený žalobní požadavek v sobě zahrnuje řadu dílčích nároků, které žalobkyně vůči žalované uplatňuje z titulu nedoplatku (konečné) odměny ze tří franšízových smluv, ve kterých vystupovala žalobkyně v postavení franšízora a žalovaná v postavení franšízanta s tím, že na podkladě uvedených smluv měla žalobkyně poskytnout žalované know-how spojené s právem provozovat značkové restaurace z portfolia žalobkyně pod označením: POTREFENÁ HUSA.

2. Předkládající soud předložil věci Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že věc nepatří do věcné příslušnosti soudů okresních, ale podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. soudů krajských.
3. Žalobkyně ve svém vyjádření k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) dospěla k závěru, že se jedná o věc „v běžné působnosti okresních soudů, která sice stojí na základech práva duševního vlastnictví, to se ale do konkrétního sporu dále nepropisuje“. K podpoře uvedeného závěru žalobkyně citovala z příslušné komentářové literatury.
4. Podle názoru žalované je závěr předkládajícího soudu o jeho věcné nepřislušnosti správný, když spor „o tvrzené nároky na zaplacení odměny za užití duševního vlastnictví“ je sporem podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř..
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
7. Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVPPV“), Městský soud v Praze rozhoduje jako soud prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví, o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví, a o nárocích podle části první tohoto zákona.
8. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, ve věcech průmyslového vlastnictví a ochrany práv k odrůdám je příslušný věcně a místně jako soud prvního stupně Městský soud v Praze.
9. Přestože žalobkyně v rámci své žaloby nevymezuje detailně obsah příslušných franšízových smluv, na uvedené smlouvy v textu odkazuje, přičemž tyto tvoří i přílohou žaloby. První a třetí (podle textu žaloby) franšízová smlouva přitom obsahuje shodné ujednání pod bodem 1.2, podle něhož: „Franchisor řádně přihlásil označení „POTREFENÁ HUSA“ u Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“) jako ochrannou známku pod č. spisu 0-441908, 0-441151, 0-441150, a to pro třídy výrobků a služeb 16, 21, 32, 34, 41 a 42 (dále jen „Ochranná známka“); přičemž „Franchisor touto smlouvou zároveň poskytuje Franchisantovi právo k užití Ochranných známek pro třídy výrobků a služeb 16, 21, 32, 34, 41, 42“. Druhá franšízová smlouva obsahuje pod bodem 1.2 ujednání, podle něhož: „Franchisor řádně přihlásil označení „POTREFENÁ HUSA“ u Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“) jako ochrannou známku pod číslem spisu 144418, 141692, 441151, 441150, a to pro třídy výrobků a služeb 16, 21, 32, 34, 41, 42 a 43 (dále jen „Ochranná známka“), přičemž „Franchisor touto smlouvou zároveň poskytuje Franchisantovi právo k užití Ochranných známek pro třídy výrobků a služeb 16, 21, 32, 34, 41, 42 a 43“. Podle (totožných) ujednání pod bodem 14.5 dotčených (tří) smluv účastnic, pak: „smluvní strany výslovně konstatují, že odměna podle tohoto článku smlouvy zahrnuje i platbu licenčních poplatků za poskytnutí práva užívat Ochrannou známku dle této smlouvy“.
10. Jak nadřízený soud konstatoval již ve svém usnesení ze dne 5. 6. 2020, sp. zn. Ncp 393/2020, které je veřejnosti volně přístupné na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud->

v-praze/), do oblasti práva duševního vlastnictví se tradičně - mimo jiné vedle práv autora k jeho autorskému dílu a práv souvisejících s právem autorským - řadí práva, která chrání předměty průmyslového vlastnictví, a to včetně práv z ochranné známky. Právo užívat ochrannou známku přitom může být poskytnuto na základě licenční smlouvy (§ 18 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, a § 2358 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů - /dále jen „o. z.“/), respektive (následně) na základě podlicence (§ 2363 a násl. o. z.). Řízení, jehož předmětem jsou nároky odvozené od práv na peněžité plnění vyplývající z licenční, případně podlicenční smlouvy - typicky právo na odměnu nabyvatele oprávnění k výkonu práva průmyslového vlastnictví - jsou standardní soudní praxí (jejímž výrazem je například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 32 Cdo 1185/2012) považována za řízení, na něž dopadá shora zmíněné ustanovení § 39 odst. 2 zákona o soudech a soudcích a § 6 odst. 1 ZVPPV.

11. Jelikož předmětem tohoto řízení jsou peněžité nároky, které jsou svou povahou neoddělitelně spjaty s využitím ochranné známky „POTREFENÁ HUSA“ žalovanou, nadřízený soud uzavírá, že se v této věci jedná o řízení ve věci práva průmyslového vlastnictví.
12. Proto nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta, odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení, když předmět tohoto řízení - vyplývající z žaloby a jejích příloh - zakládá výlučnou místní a současně výlučnou věcnou příslušnost Městského soudu v Praze (viz rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015) podle ustanovení § 39 odst. 2 zákona o soudech a soudcích a § 6 odst. 1 ZVPPV (která jsou přitom v poměru speciality k předkládající soudem nepřipadně odkazované obecné úpravě obsažené v § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 8. dubna 2022

František Kučera
předseda senátu